

når de to klumper var ryddet af vejen, gik i gang med at drøfte forsvarsforlig. Det er da en underlig arbejdsmetode!

Ministeren siger så, at det ikke var rigtigt, at det kun var to ud af 14 medlemmer, der støttede statsadvokatmodellen. Der var yderligere fem, siger ministeren. Nej, det var der bestemt ikke! Der står udtrykkeligt i betænkningen – og det står også i bemærkningerne – at der var fem, der sagde, at hvis statsadvokatmodellen ikke vinder gehør og man hellere vil have et politisk kontrolorgan, kan de acceptere at følge den model, selv om de stadig væk foretrækker statsadvokatmodellen. Så det var vist sådan en lidt lemfældig omgang med sandheden fra ministerens side dér.

Til slut vil jeg sige, at hvis ministeren vil have bred tilslutning til dette lovforslag, er det let nok: Fjern kontrolorganet! Så kan forslaget komme igennem med bred tilslutning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For god ordens skyld bliver jeg lige nødt til at sige til hr. Helge Adam Møller, at der i denne sag ikke er indgået noget forlig med SF og Enhedslisten.

Jeg ved ikke, om hr. Helge Adam Møller hørte bemærkningerne heroppefra, men sådan som jeg forstod SF's ordfører, og sådan som min egen ordførertale i hvert fald var ment – jeg kan have formuleret mig utrolig uklart – så støtter vi ikke det foreliggende forslag.

Vi har indvilget i at indgå i nogle forhandlinger om det, men vi forholder os utrolig kritisk til forslaget. Derfor bliver vi altså nødt til at konstatere, at der ikke foreligger noget forlig med SF og Enhedslisten om det. Og det er klart, at mulighederne for et forlig kommer endnu længere væk, hvis udgangspunktet er, at kontrolementet skal fjernes.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Vi skulle jo gerne se at finde en løsning på denne sag, og derfor vil jeg først sige, at jeg synes, det er tilfredsstillende, at hr. Jensby nu siger, at det er rigtigt, at der skal være et lægt element, og at det er en god ting.

Så er der diskussionen om, på hvilken måde det kan laves, og dér er der altså i øjeblikket nogle borgmestre, der har foreslået, at det skal være samfundsborgere, som skal være respekterede i deres område, og som skal have indsigt i samfundsforhold osv., der skal vælges af bl.a.

amtsrådene og udpeges efter bestemte kriterier, og at det er dem, der skal sidde og diskutere det.

Så jeg synes ikke, tonefaldet behøver at være så hårdt fra hr. Jensbys side i starten, for hvis vi er enige om, at det kan være en statsadvokatmodel, og at der skal være et lægelement, mon så ikke resten også skulle falde på plads? Det ville også være meget mere i Venstres tradition som et folkeligt parti ikke at være bange for et lægelement i et sådant system – tværtimod, vil jeg sige.

Jeg tror også, at der i politiets organisationer er forståelse for, at hvis man kan gøre noget, som bevirker, at systemet bliver mere tillidvækkende for nogle, så skal man gøre det – ikke for ens egen skyld, men for de andres skyld, fordi så mange som muligt gerne skulle have tillid til det system, vi skal have.

Til hr. Helge Adam Møller vil jeg sige, at den diskussion har vi jo altid. Hvis der foreligger en betænkning og regeringen siger til oppositionen: Skal vi ikke snakke om det, inden vi kommer med forslag, så siger oppositionen ofte: Næ, nu vil vi se et konkret forslag, så skal vi tage stilling til det. Og hvis der foreligger en betænkning og regeringen siger: Nu fremlægger vi et konkret forslag, som regeringen er enig om, og som vi har drøftet regeringspartierne imellem, så siger oppositionen: Hvorfor har I ikke talt med os først? Sådan er det jo altid.

Her er der altså et forslag, hvis grundlag er en betænkning, der er bestilt af den tidligere regering, som jo må have ment, at det var rigtigt at ændre systemet eller i hvert fald vurdere, om man skulle ændre systemet. Der er altså kommet en betænkning, som regeringen har taget stilling til, og regeringen har så fremsat et forslag til behandling i Folketinget. Vi har ikke bundet os til nogen sider, men vi ønsker at lave et system, der giver mest mulig tillid og ro om politiets arbejde fremover, og det synes jeg vi alle sammen skulle bestræbe os for at nå til.

Hr. Tom Behnkes spørgsmål om, hvorvidt der kunne være forskel, tror jeg at jeg har svaret på før, men i øvrigt tror jeg, at den debat, som hr. Tom Behnke tager fat på her, hænger sammen med en argumentation i referatet fra Jacques Hermann-udvalget, der går på polititombudsmandsordningen.